

lstného nabyvatele vydražené movitosti. Není proto přípustným, by byla zrušena dražba provedená veřejným úřadem a by byl vydražitel přinucen vrátiti vydražené věci, třebas úřad nedodržel přesně zákonem předepsaný postup při dražbě.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

I kdyby tvrzení žalobkyně o vadném výkonu dražby bylo správné, nelze říci, že proto nedošlo k příklepu, jímž nabyla žalovaná vlastnického práva, chráněna jsouc proti žalobě vlastnické podle § 367 obč. zák. Není předpisu zákona, jenž by příklep činil nicotným pro porušení předpisů §§ 71 čís. 2 a 179 ex. ř. Žalobkyně neodporovala příklepu rekursem z důvodu, že dražba byla provedena na základě řízení vadného pro porušení předpisu druhého odstavce § 71 ex. ř. a nestěžovala si ani podle § 68 ex. ř. do tvrzeného vadného postupu výkonného orgánu při dražbě pro porušení předpisu § 179 ex. ř. Nechavši příklep vejíti v moc práva, nemůže žalobkyně odvoláváním se na porušení uvedených ustanovení exekučního řádu zvrátiti provedenou dražbu a příklep žalobou na bezelstnou vydražitelku věcí, tím méně může žádati, by žalovaná vydražitelka vrátila věci bývalému vlastníku.

Čís. 9059.

Žaloba podle § 37 ex. ř. jest přípustna jen u toho druhu exekuce, při němž jest exekucí dotčen předmět nebo jeho část, nikoliv však proti exekuci podle § 353 ex. ř.

(Rozh. ze dne 25. června 1929, Rv II 365/29.)

Konečným usnesením ve sporu pro rušení držby bylo Dr. W-ovi zakázáno, rušiti Františka L-a v užívání jeho nájemních práv v domě čp. 42, a bylo mu přikázáno, by obnovil dřívější stav umístěním nábytku Františka L-a v jeho bytě v domě čp. 42. Usnesením ze dne 30. listopadu 1928 byla povolena exekuce uvedením do dřívějšího stavu vnesením nábytku do starého bytu a Františku L-ovi uděleno zmocnění, provésti úkon na náklad Dr. W-a. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se majitelka domu čp. 42 proti Františku L-ovi nepřipustnosti exekuce, ježto prý jest, jsouc majitelkou domu čp. 42, jediné oprávněna s domem tím nakládati. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Vybavovací žaloba, o niž tu jde, jest nepřipustná, ježto z předpisu § 37 ex. ř., upravujícího tuto žalobu, vyplývá, že vybavovací žaloba týká se jen exekuce na majetek. »Tato žaloba jest určena k tomu, by bylo uplatněno vylučovací právo osoby proti exekuci vedené na jmění jiné osoby« (Materialie k c. ř. s., svazek I. str. 477). Tato žaloba jest nutná, ježto při povolení exekuce nelze předem s plnou určitostí zjistiti, zda předmět, na nějž se vede exekuce, náleží k dlužníkovu

jmění. Při movitostech stačí úchova (Gewahrsame) dlužníková, při pohledávkách pouhé tvrzení vymáhajícího věřitele. V souzeném případě jde o vnucený výkon konečného usnesení ve sporu pro rušení držby. Má býti proti žalovanému obnoven dřívější stav. Exekuce týká se dlužníková jednání. Exekuční titul obsahuje příkaz dlužníku, by předsevzal určité jednání. Nemůže proto exekuce, směřující k výkonu tohoto jednání, býti napadána třetí osobou jako nepřipustná. K žalobě vybavovací nedává v tomto případě povolení exekuce třetí osobě podkladu, ježto exekuce se nedotýká majetku třetí osoby. Podle § 262 ex. ř. lze povolit exekuci na věci, náležející dlužníku, jež má v úchově třetí osoba, třebaš není ochotna je vydati. Jen výkon exekuce není přípustným, není-li třetí osoba ochotna vydati je výkonnému orgánu. Ani v tomto případě nemá třetí osoba právo ke stížnosti proti povolení exekuce (rekurs), nýbrž jen právo k dozorčí stížnosti proti způsobu výkonu exekuce (§ 68 ex. ř.). Odpor žalobkyně nesměruje podle obsahu žaloby proti povolení, nýbrž proti případnému výkonu exekuce. Podle exekučního titulu má dlužník Dr. Robert W. obnoviti dřívější stav, jenž tu byl před vypuzením z držby. Usnesení povolující exekuci zmocňuje vymáhajícího věřitele k provedení exekučního jednání na dlužníkovy útraty, vymáhající věřitel má předsevzítí jednání, pokud jest dlužník ještě v držbě bytu, o nějž jde; jen na tento případ vztahuje se zmocnění, jež udělil soud vymáhajícímu věřiteli k předsevzetí jednání. Kdyby výkoný orgán při exekučním jednání rušil držbu třetích osob (žalobkyně), bylo by v tom rušení držby, nikoliv sice výkoným orgánem, nýbrž vymáhajícím věřitelem (Randa Držba str. 327 a Ehrenzweig System I/2 str. 89). Nemohl-li by pak býti dřívější stav obnoven, nezbyvá žalobci ve sporu pro rušení držby než by pohledávku ze soudního nálezu v řádném řízení zpeněžil a vydobyl (srv. Randa-Šíkl Držba str. 168, Pfersche: Sachenrecht str. 189).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle doslovu zákona (§ 37 ex. řádu) jest žaloba, kterou třetí osoba uplatňuje odpor proti exekuci, přípustná jen u toho druhu exekuce, při němž exekuci jest dotčen předmět nebo jeho část nebo jednotlivé předměty nemovitosti vzaté do exekuce. Dovolatelka obrací se žalobou proti exekuci, která byla povolena žalovanému jako vymáhajícímu věřiteli podle § 353 ex. ř., proti exekuci podle třetího oddílu exekučního řádu, »by něco bylo vykonáno, neb opominuto«. Exekučním titulem této exekuce jest konečné usnesení soudu prvé stolice ze dne 6. listopadu 1928, jímž byl Dr. Robert W. odsouzen, by obnovil dřívější stav umístěním nábytku nynějšího žalovaného v jeho bytě jím dříve používaném v domě čp. 42, a byl exekuci povolujícím usnesením ze dne 30. listopadu 1928 nynější žalovaný jako vymáhající věřitel proti dlužníku Dr. Robertu W-ovi zmocněn, by dal čin vykonati na dlužníkův náklad. Není tedy touto exekucí dotčen předmět, k němuž by dovolatelce příslušelo jí tvrzené právo ne-

dopouštějící výkon exekuce, nýbrž jest jí dotčena dlužníková činnost, kterou tento, ač mu výrokem konečného usnesení byla pravoplatně uložena, odpírá svému věřiteli, a proto správně usuzuje odvolací soud, že proti takové exekuci jest žaloba podle § 37 ex. ř. nepřípustná.

Čís. 9060.

Rozlišují-li stanovy akciové společnosti mezi kooptovanými a volenými členy správní rady, z nichž kooptovaní jsou jen provisorními členy správní rady, jest opovědění k rejstříku skutečnost, že kooptovaní členové byli valnou hromadou zvoleni za definitivní členy správní rady.

(Rozh. ze dne 26. června 1929, R I 505/29.)

Rejstříkový soud uložil akciové společnosti, by opověděla k zápisu nyní již zvolené členy správní rady, již byli dosud zapsáni jako členové kooptovaní. Rozkladu rejstříkový soud nevyhověl. Důvody. Podle § 14 stanov činí se rozdíl mezi zvolenými a kooptovanými členy správní rady a oboje tyto skutečnosti jsou podle čl. 228 obch. zák. předmětem zápisu. Byl-li kooptovaný člen správní rady zvolen, musí tato skutečnost, důležitá pro posouzení oprávněnosti firmanta v rejstříku obchodním na základě opovědi býti zapsána a tím vyznačeno skončení provisorie. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ke správným stavu věci i zákonu hovícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Podle čl. 228 obch. zák. musí členové správní rady býti opovězeni ku zápisu do obchodního rejstříku, při čemž zákon nečiní rozdílu co do formy zřízení člena správní rady. Avšak § 14 stanov výslovně určuje, že správní rada jest oprávněna, pokud počet členů nedosahuje stanoveného minimálního počtu doplniti se, s výhradou schválení valnou hromadou, kooptací. Takto kooptovaní členové správní rady jsou činnými až do příští valné hromady s právy a povinnostmi volených členů správní rady. Z toho následuje, že stanovy činí rozdíl mezi kooptovanými a volenými členy správní rady a že kooptovaní členové správní rady jsou jen provisorními členy správní rady, potřebující k další své funkci schválení valné hromady. I provisorní i definitivní členové správní rady musí býti podle čl. 228 obch. zák. opovězeni k zápisu do obchodního rejstříku. Byli-li členové správní rady zapsáni jako kooptovaní a byli-li později valnou hromadou schválení jako definitivní členové správní rady, musí i tato skutečnost řádně k zápisu do obchodního rejstříku s hlediska zásady pravdivosti, obchodní rejstřík ovládající, býti opovězena tak, by bylo z rejstříku patrné, že jest tím ukončeno provisorní ustanovení kooptovaných členů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledáv podmínek § 16 nesp. říz.